

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

George Shultz v Moskvi — Včerajšnji pogovori z E. Ševardnadzejem trajali 7 ur — Danes bo Shultza sprejel Mihail Gorbačov

MOSKVA, ZSSR — Včeraj sta se pogovarjala o številnih vprašanih skupnega interesa ZDA in ZSSR državni tajnik George A. Shultz and zunanji minister Edvard Ševardnadze. Bila sta skupaj 7 ur. Tiskovni predstavnik State Departmenta ni hotel posredovati podrobnosti o pogovorih. Ameriška delegacija, ki je prišla s Shultzom, je močna. Diplomati ZDA in ZSSRasedajo v sedmih ločenih skupinah. Kot kaže, ni prišlo do posebnega napredka, tudi ni bilo nobenega zastoj.

Znano je, da je Shultz govoril o obsežnem sovjetskem vohunjenju zoper veleposlaništvo ZDA. Pozanimal se je tudi glede spoštovanja človečanskih pravic v ZSSR. Sinoči se je Shultz udeležel tradicionalne židovske verske večerje, seder, v prostorih veleposlaništva. Povabljenih je bilo okrog 40 sovjetskih disidentov. Sovjetske oblasti povabljenecem niso delali nobenih težav. Shultz je goste spodbujal in jim dejal, naj vztrajajo v njihovih prizadevanjih za izstopne vizume in da jih ZDA podpirajo.

Danes dopoldne se je Shultz srečal s predsednikom sovjetske vlade Nikolajem Ryžkovom. Govorila sta predvsem o sovjetski gospodarski politiki in o trgovanju. Pričakujejo, da bo Shultz sprejel danes tudi sovjetski voditelj Mihail Gorbačov. ZDA se zanimajo za možen sestanek že letos med Gorbačovom in Reaganom.

Predsednik Reagan je na velikonočnih počitnicah na svojem ranču v Kaliforniji. Howard Baker, ki vodi Reaganov štab v Beli hiši, je dejal novinarjem, da ne pričakuje katerega sporazuma glede razorožitve od Shultzovega obiska v Moskvi, lahko bo pa prišlo do napredka k takemu sporazumu.

Janez Pavel II. končal dvotedenski obisk v Latinski Ameriki — Kritiziral povzročitelje neredov med obiskom v Čileju

RIM, It. — Včeraj se je papež Janez Pavel II. vrnil v Vatikan po dvotedenskem obisku v Latinski Ameriki, med katerim se je ustavil v Urugvaju, Čileju in Argentini. V pogovoru s čilejskimi in argentinskimi novinarji, ki so potovali s papežem v Rim, je Janez Pavel II. močno kritiziral povzročitelje neredov, ki so nastali med njegovim obisku v Čileju. Papež ni pojasnil, kateri naj bi bili ti povzročitelji, ali levičarji ali oblasti. Političnih problemov v Čileju ni mogoče rešiti z nasiljem, je dejal Janez Pavel II.

Nekateri levičarski katoličani papeža kritizirajo, ker se je srečal s čilejskim predsednikom Augustom Pinochetom. V Argentini so pa nekateri nezadovoljni, ker menijo, da Janez Pavel II. ni dovolj odločno govoril zoper zločine, ki jih je storil prejšnji vojaški režim.

Gary Hart uradno postal demokratiški predsedniški kandidat — Trenutno na prvem mestu na strankini lestvici

DENVER, Colo. — Včeraj je 50-letni bivši koloradski senator Gary Hart uradno naznanil svojo kandidaturo za demokratiško predsedniško imenovanje prihodnje leto. Hart je boril za demokratiško imenovanje že l. 1984 in je malo manjkalo, da ni zmagal. Hart pripada liberalni struji v demokratiški stranki, vendar se njegovi pogledi v marsičem razlikujejo od tradicionalnih liberalnih stališč.

Hart je kritiziral desničarsko usmerje-

nost Reaganove administracije in dejal, da demokratiška stranka mora obdržati svoje tradicionalno zanimanje za socialno in gospodarsko pravično družbo. Reagan in njegovi republikanci zagovarjajo le iskanje osebne koristi, demokrati pa morajo zastopati interese vseh slojev družbe s posebnim poudarkom na interese revnih, starih, otrok, bolnih, pohabljenih ipd.

Rojen v Kansasu 28. novembra 1936, Hart je advokat po poklicu, služil je v zveznem senatu od 1975 do 1987.

— **Kratke vesti** —

Kansas City, Mo. — Sinoči je treščilo na tla v bližini letališča v Kansas Cityju tovarno letalo Boeing 707. Umrli so trije člani posadke in nek potnik. Očividci omenjajo možnost, da je v letalo udarila strela. Za časa nesreče je močno deževalo.

Seoul, J. Ko. — Predsednik Čun Doo Hwan se je odločil, da bo možna sprememba južnokorejske ustave odložena na čas po Olimpijskih igrah prihodnje leto. Čun vodi avtoritarni režim in opozicija zahteva demokratične reforme. Tudi ZDA pritiskajo na Čuna glede takih reform, a brez uspeha.

Beograd, SFRJ — Agencija Tanjug poroča, da namerava sovjetski voditelj Mihail Gorbačov obiskati Romunijo junija. Romunski voditelj Nicolae Ceausescu že več let vodi dokaj neodvisno zunanjo politiko, dežela pa se soočuje z ogromnimi gospodarskimi težavami. Slišati je tudi, da 69-letni Ceausescu ni v najboljšem zdravju.

Cape Town, J. Af. — Anglikanski nadškof Desmond Tutu, najvplivnejši južnoafriški črnski voditelj, je pozval Južnoafričane, naj ne spoštujejo najnovejših vladnih omejitev glede svobode govora. Vlada je tudi omejila pravico do organiziranja sestankov in drugih zborovanj. Navzoč ob Tutujevem govoru je bil novi ameriški veleposlanik Edward Perkins, prav tako veleposlaniki iz Kanade, Švedske in Avstrije.

Washington, D.C. — Organizacija, ki zbira podatke o nataliteti po svetu, poroča, da bo na svetu ob 1. juliju letos 5.026 milijarde ljudi. Letošnja svetovna nataliteta je 28 rojstev za vsakih 1000 ljudi, lani je bila 27 rojstev. Največja sprememba v nataliteti v zadnjem letu je opaziti v Kitajski, kjer je vlada popustila v svoji politiki strogega omejevanja števila rojstev. Uradno kitajsko stališče je, da sme biti v družini le en otrok. Nataliteta tako v ZDA kot Jugoslaviji je 16 rojstev na tisoč ljudi, v ZSSR je 19, v Malaviju pa kar 53. Svetovno prebivalstvo raste 1,7 odstotka na leto.

Washington, D.C. — John W. Hinckley ml., ki je 30. maja 1981 streljal na predsednika Reagana in ga huje ranil, je prosil za dovoljenje, da bi brez spremstva za 12 ur zapustil bolnišnico za umobolne sv. Elizabete in ob Veliki noči obiskal svoje starše. Hinckleyja zadržujejo v tej bolnišnici od l. 1982. Njegov odvetnik skuša prepričati sodnika, da Hinckley sedaj ni več nevaren, vendar so o tem različna mnenja. Zvezni sodnik Barrington Parker se še ni odločil glede prošnje.

Bonn, ZRN — Zahodnonemški strokovnjaki sumijo, da je morda prišlo do nove nesreče z jedrsko elektrarno v ZSSR pretekli mesec. Naprave v ZRN in nekaterih drugih zahodnoevropskih državah so namreč zabeležile močnejše radioaktivno sevanje. Vzrok temu ni najti v Zahodni Evropi, pravijo.

Iz Clevelanda in okolice

Narodne noše vabljene —

Narodne noše so vabljene k vstajenjski sv. maši pri Sv. Vidu ob sedmi uri zjutraj to nedeljo, velikonočno jutro. Zbiranje noš v cerkvi.

— Rev. Jože Božnar

Družabni večer Tabora —

Tabor DSPB prireja svoj pomladanski družabni večer v soboto, 25. aprila, v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vstopnice lahko rezervirate, ako pokličete po telefonu Filipa Oreha (943-4681) ali pa Milana Zajca (851-4961), ob večernih urah.

Novi grobovi

Herman A. Korenssek

V ponedeljek popoldne je v Euclid General bolnišnici nenadno umrl 65 let stari Herman A. (Sharkey) Korenssek z Wickliffa, mož Lillian (Hope), roj. Sopenski, oče Philipa, Ann Marie in Andrewa (pok.), 2-krat stari oče, brat Paula, Stanleya in Helen Cerkenik, tast Sharron (Humphrey), veteran II. svetovne vojne, zaposlen pri LTV Steel (prej Republic Steel) 32 let, do svoje upokojitve l. 1980. Pogreb bo iz Grdinovega zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek, 16. aprila, dop. ob 10. na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo jutri, v sredo, pop. od 2. do 4. in zv. od 7. do 9.

Ursula Unetic

V nedeljo, 12. aprila, zjutraj je v Slovenskem domu za ostarele, kjer je stanovala krajši čas, prej pa 62 let na 1134 E. 76 St., umrla 89 let stara Ursula Unetic, rojena Velič v Sv. Križu pri Kostanjevici, Slovenija, od koder je prišla v ZDA l. 1919, vdova po l. 1959 umrlem Johnu, mati Veronice Krince (pok.) in Stanleya, članica ADZ št. 4, PSA kr. št. 2 in Maccabees. Pogreb bo iz Želetovega zavoda na E. 152 St. jutri, v sredo, v cerkev sv. Vida dop. ob 10. in od tam na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, pop. od 2. do 5. in zv. od 7. do 9. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele.

John M. Planisek

V petek, 10. aprila, je v Richmond Hts. bolnišnici nenadno umrl 75 let stari John M. Planisek s Highland Hts., vdovec po Jennie, roj. Lesjak, oče Roberta J. (Grand Rapids, Mich.) in Kennetha A. (Columbus, O.), 4-krat stari oče, brat Franka, Lucille Krivonak, May Logar (pok.), Frances Tiedman, Williama (pok.), in Stephanie Goryance, zaposlen pri White Motor Co. do svoje upokojitve l. 1974, pred tem pa pri Browning Crane & (dalje na str. 8)

Veliki teden —

Sredi smo velikega tedna. V petkovi AD so bili objavljeni sporedi pri slovenskih cerkvah, naprošeni pa smo od Our Lady of Lourdes svetišča na Chardon Rd., da obvestimo bralce o sledečih obredih: Za veliki četrtek ob 6. zv. maša; veliki petek: ob dveh pop. »communal service«; veliko soboto: ob 8h zv. vigilija in maša; Velikonočna nedelja: ob 8h zv. maša.

Seja —

Podr. št. 50 SZZ ima sejo v torek, 21. aprila, ob 7.30 zv. v Euclidski javni knjižnici na E. 222 St. Sprejete bodo nove članice, ob sodelovanju kadetk. Članstvo vabljen.

Podružnica odprta —

Ta teden, do sobote, od 7.30 zj. do 5. pop. je odprta Nasonova pekarna na 567 E. 200 St. Seveda je prodajalna odprta tudi v SND na St. Clairju.

Umetniška razstava —

Prihodnji ponedeljek bodo v Metro Art Gallery na Cuyahoga Community College (v veži avditorija) odprli umetniško rastavo, na kateri bo svoja dela rastavljali naš Brni (prej Bernard) Lavriša. Razstava bo odprta od 20. aprila do 21. maja, otvoritveni sprejem pa bo v petek, 24. aprila, od 6. do 9. zv. Galerija bo odprta od ponedeljka do petka od 8. zj. do 5. pop. Cuyahoga Community College je na 2900 Community College Ave. v Clevelandu.

Vrnila se je —

Angela Ratajc Moser je zopet pri R & D Sausage Co. na Waterloo Rd. V današnji A.D. boste našli oglas s cenami raznih mesnih izdelkov.

Kdo je rasist? —

Črnci v našem mestu so zadnje dni zelo razburjeni nad trditvami (nepotrjenimi seveda) predsednika mestnega sveta Georgea Forbesa, da je univerza Cleveland State rasistična. Črnci sedaj zahtevajo, naj dobijo kot poklon 22% vseh delovnih in profesorskih mest. Naš komentar k temu je: Ali ste opazili, kako tihi so naši nečrnci, od župana do mestnih odbornikov. Niti eden ni pokazal dovolj poguma, da bi se javno zoperstavil. Pa želim, da bi jih spoštovali! Ur.

VREME

Pretežno sončno danes s pooblačitvijo proti večeru z možnostjo dežja, vetrovno in toplo. Najvišja temperatura okoli 72° F. Oblačno jutri z verjetnostjo krajevnih neviht. Najvišja temperatura okoli 64° F. V četrtek spremenljivo oblačno z najvišjo temperaturo v srednjih 50-ih.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec — Publisher, English editor

Dr. Rudolph M. Susel — Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche

AMERICAN HOME SLOVENIAN OF THE YEAR 1987 - PAUL KOSIR

NAROCNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 — year; \$18.00 — 6 mos.; \$15.00 — 3 mos.

Canada:

\$42.00 — year; \$27.00 — 6 mos.; \$17.00 — 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Canada: \$22.00 — year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 29 Tuesday, April 14, 1987

Primorec motri položaj slovenstva

Za anketo Visokošolskega tečaja v Buenos Airesu (1985), o kateri smo na tem mestu že objavili dva izvlečka iz razprav Miše Lajovica (Avstralija) in dr. Petra Klopčiča (Kanada), je napisal svoj prispevek tudi Ivo Jevnikar iz Trsta. Zaradi pomembnosti vprašanja, kako naši zamejski rojaki na Primorskem gledajo na slovensko sedanost in bodočnost, objavljamo glavne misli Jevnikarjeve razprave. Tem bolj je objava umestna zaradi razmer, ki se odigravajo v matični Sloveniji v zvezi s 57. številko Nove revije zaradi kritičnih člankov o slovenskem narodnem programu.

»Čas je, da se Slovenci pričnemo pogovarjati o naši usodi,« začne avtor Jevnikar svoj sestavek, in nadaljuje: »V osrednji Sloveniji so vse glasnejša in živahnejša razmišljanja o slovenski zgodovini, o sedanjem trenutku in o slovenski prihodnosti. (To je bilo napisano že l. 1985, op. L.P.). Zelo je opazen čut ogroženosti, ki izvira ... iz ocene stanja slovenskega jezika, kulture, naroda sploh. O vsem tem najdemo zanimivo gradivo v posegih slovenskih pisateljev na nedavni 'tribuni' v Cankarjevem domu v Ljubljani... Ne glede na državne meje in na različno prepričanje, je slovenska usoda stvar vseh Slovencev. Enotni kulturni prostor ali Prešernova 'slovenšč'na cela' že po svojem bistvu ne moreta poznati ideoloških diskriminacij. O vsem tem je potreben svoboden in ploden dialog. Potrebna pa je tudi velika mera treznosti in realizma. Če želimo razpravljati o slovenski državnosti, o družbeni ureditvi, o narodni združitvi in podobnem, ne moremo mimo zgodovinskih in zemljepisnih dejstev, ne mimo mednarodnega političnega položaja. Kako se bo razvijal položaj v osrednji Sloveniji, bo odvisen predvsem od tiste večine naroda, ki živi v mejah Slovenije. To pa ne pomeni, da bi ostali deli naroda ne imeli pravice in dolžnosti, da o naših skupnih vprašanjih razmišljajo, kritizirajo, dajejo predloge.

»V slovenski manjšini v Italiji je razmišljanje o skupnih problemih slovenstva precej odsotno... Čutimo se del enotnega slovenskega kulturnega prostora, želimo biti živ in enakopraven del našega naroda, s simpatijo spremljamo uspehe v Sloveniji, na Koroškem, v Porabju, po Evropi in v svetu, sočustvujemo v težavah. A kakih temeljitejših razmišljanj — celo o sami razvojni poti naše narodnostne skupine pod Italijo — ni občutiti. ...«

»Prizadevanja Slovencev v Italiji so zadnjih 15 let znana pod oznako boja za globalno zaščito. S tem mislimo na italijanski državni zakon, ki naj bi celovito zagotovil temeljne pravice vsem Slovincem, pa naj živijo v goriški, tržaški ali videmski pokrajini... Zakon naj bi zajel vso problematiko, ki je življenjsko pomembna za manjšino: raba jezika, šolstvo, podpora kulturnim in drugim dejavnostim, sredstva množičnega obveščanja, zaščita narodnega ozemlja pred samovoljnimi gospodarskimi in razlastitvenimi posegi itd.«

Nato pisec obravnava velike težave slovenske manjšine pod Italijo, ko se uzakonitev globalne zaščite nikamor ne gane, vključno prizadevanju slovenskih narodnih voditeljev,

Umrli je slovenski Dubček

GORICA, It. (Kat. glas, 2. aprila 1987) — V Ljubljani je umrl v petek popoldne, zadet od srčne kapi, v 68. letu starosti Stane Kavčič, ki je bil od leta 1968 do 1972 predsednik slovenske vlade, pa je bil tedaj postavljen na rob javnega dogajanja, ker je preveč odločno branil slovenske interese pred Beogradom.

Znane so njegove besede: »Preveč sejemo, preveč ponavljamo iste reči, premalo pa imamo pred očmi tisto, česar nimamo, pa bi morali imeti.« Odločno se je postavljal po robu zadolževanju v tujini in prekomernemu izdajanju denarja. Bil je eden redkih sedanjih politikov v Sloveniji, ki je govoril prosto, jasno in jedrnat. Njegovo publicistično delo je bilo objavljeno v štirih knjigah »Samoupravljanje«.

Izšel je iz revne družine. Očim in mati sta bila dninarja. Pri 16 letih je zapustil študij na klasični gimnaziji v Ljubljani ter postal navaden delavec. V komunistično partijo je bil sprejet leta 1941 in se nato v njenih vrstah vzpenjal vse višje. Ne samo, da je leta 1968 postal predsednik izvršnega sveta SR Slovenije, Tito mu je celo ponudil mesto predsednika zvezne jugoslovanske vlade v Beogradu. Morda tudi zato, ker je postal v Sloveniji preveč močan. Kavčič je vabilo sprejel, a stavljal tudi znane pogoje, ki pa niso bili sprejeti. Tako je raje ostal v Sloveniji, namesto njega pa je šel v Beograd Mitja Ribičič, ki pa je slovenske koristi kaj klavarno zastopal — in se tudi zadnje čase v tem ni kaj prida spremenil.

Branil je slovenske koristi

Kavčiča so odlikovale mnoge lepe lastnosti: bil je tudi kot komunist velik Slovenec, antistalinist, ni bil dogmatik, razgledan ekonomist in zagovornik tržnega gospodarstva ter političnega pluralizma.

Pod njegovim predsedniovanjem se je zgradila železni-

med tem ko asimilacija pod dani razmerami stalno napreduje, zlasti zato, ker se številni Slovenci prepoznavajo (zaradi političnega pritiska iz Slovenije, moja op.) v italijanskih levičarskih strankah. Res prihaja do enotnih nastopov vseh političnih in idejnih skupin, ko gre za življenjska vprašanja, a »le manjšina, ki politično podpira Slovensko skupnost (slovenska politična organizacija, moja op.) dejansko ureničuje vizijo skupnosti, ki želi biti 'subjekt', želi torej sama razmišljati o svoji poti in ji dajati smernice.«

»Glede skupne poti,« nadaljuje Ivo Jevnikar, »vsega naroda bi rad poudaril nujnost vzajemne povezanosti in čuta skupne pripadnosti. Dejansko je tak čut razvit, o čemer govorijo izkustva vseh, ki smo imeli možnosti potovati v tujini in stopati v stik tudi s čisto nepoznanimi rojaki. Potrebna bi bila sistematična, organizirana oblika, da se tudi s prehajanjem generacij čim več tega ohrani... Pravi odnos do zgodovine je tudi temeljnega pomena za izgradnjo lepše prihodnosti in za razumevanje zapletene sedanosti. Predvsem mladi rodovi izobražencev se ne morejo zadovoljiti s poenostavljanji in črno-belimi prikazi, saj bi naša zgodovina ne bila tragična, ko bi bilo vse jasno in preprosto.«

»Mislim, da je pred emigracijo naloga, da v Argentini in Severni Ameriki nastaneta središči arhiva, kjer naj bi bil zbran ves doslej izdani tisk, kjer bi se zbirali dokumenti našega obstoja, a tudi dokumenti iz zapuščine ljudi, ki so že pred vojno, med njo in po njej igrali pomembno vlogo.« Pisek omenja Slovenik v Rimu kot ustanova v središču krščanstva, ki igra zelo pomembno vlogo povezovalca našega

(dalje na str. 3)

VELIKONOČNO VOŠČILO prelata dr. Janeza Hornböcka vsem Mohorjanom po svetu

Celovec, 26.3.1987

Dragi dobrotniki, poverjeniki in Mohorjani po širnem svetu!

Kristus je vstal! Veselimo se! Vstali bomo tudi mi! Radujmo se! Aleluja!

Bivam že dobra dva meseca v bolnici Elizabetink v Celovcu. Upam, da bom Veliko noč spet mogel obhajati doma v Podgorjah v krogu svojih faranov. Že od primicije na Belo nedeljo 1938 sem jo, izvzemši 4 leta pregnanstva v nemških krajih, obhajal v romarski cerkvi v Podgorjah.

To so bila leta, ko smo milostljivi gospod prelat Valentin Podgorc, rajni pater Hajnšek in mnogi že rajni in še živi poverjeniki začeli graditi Družbo sv. Mohorja v Celovcu. Kar je nastalo in kar imamo, je velik kup dobrih volj, je dar božje milosti in božje pomoči. Sogradili so in sgradijo tisoči rajnih in živih Mohorjanov ter dolga vrsta znanih in neznanih velikih in manjših dobrotnikov.

Ob velikonočnih praznikih se bomo Slovenci po širnem svetu spet zavedali skupnih izročil, ki nas družijo in nam dajejo vedno novih moči. »Umrjeti nočejo«, je zapisal slovenski pisatelj o koroških Slovencih. Živeti hočemo tudi mi vsi Slovenci, razkropljeni po širnem svetu. Velika noč je praznik življenja!

Mnogo velikonočnega veselja vseh Mohorjanom, dobrotnikom in poverjenikom

želi

J. Hornböck Jan

prelat dr. Janez Hornböck
ravnatelj
Družbe sv. Mohorja

ška proga Kozina-Koper, potem ko je vodstvo jugoslovanskih železnic odbilo prošnjo za finansiranje te za Slovenijo tako potrebne proge. Zavaljo tega je morala nositi vse finančno breme slovenska republika. Tito pa je bil toliko nesramen, da ko je bila proga zgrajena in vse nared za odprtje, se je pripeljal s svojim modrim vlakom kot prvi na novi progi v Koper, zaradi česar je predsednik slovenske vlade iz protesta ostal v Ljubljani.

Pristaš dialoga

Za njegovega časa se je prvič začelo govoriti o narodni spravi in o potrebi dialoga s politično emigracijo. Tedaj je bilo univ. prof. dr. Cirilu Žebotu, ki deluje v ZDA, omogočeno, da se je v Ljubljani se-

stal s Kavčičevim opolnomočenim ministrom. Ni pa se srečal s samim Kavčičem, ki se je v času Dubčkove pomladi prav tedaj mudil v Pragi. Želeti bi bilo, da bi sedaj, ob Kavčičevi smrti, dr. Žebot sam opisal ta poskus zbližanja med domovino in emigracijo. (Op. ur. — To je prof. Žebot že storil v našem listu, v uvodniškem članku, ki je izšel 3. aprila.)

Kavčič je bil tudi prvi predsednik slovenske vlade, ki se je stvarno zavzel za slovenske manjšine. Tako je obiskal v Trstu dr. Josipa Škerka, ki je bil tedaj predsednik SSK.

Kavčičeva odslovitev

Ko je bil Kavčič na višku svoje priljubljenosti v Sloveniji in je imel za sabo 95% prebivalstva in vse slovenske zamejce, pa še premnoge v emigraciji, je bil leta 1972 nepričakovano odstavljeno. Tedaj je politično vodstvo odločno vprašalo: »Povejte mi, kdo me odpušča, vi ali ljudstvo?« Seveda ni imelo ljudstvo nobene besede pri tem. Njegova usoda je bila odločena na sestanku na Brionih, kjer je Tito ostro napadel Kavčičeve nazore.

Kavčič naj bi postal žrtev tako imenovane »cestne afe-re«. O tem je bilo nedavno več govora na mariborskem kulturnem večeru, kjer je književnik Tone Partljič, znan po svoji iskrici in satiri, dal na rešeto Mitjo Ribičiča, v partizanih Cirila, med zadnje vojne komisarja četrte cone na Štajerskem, po vojni javni tožilec, sekretar za notranje zadeve (pa ne v času dachauskih procesov), predsednik jugoslovanske zvezne vlade od 1969 do 1971, sedaj pa mož, ki se spretno ohranja na površju, čeprav brez lastne politične

(dalje na str. 3)

POKOL NEŽIDOV

Tu vam prinašamo prevod izvillečkov iz članka o nacističnih pokolih ljudi, ki niso pripadali židovski skupnosti. Članek je napisal č.g. William O'Malley, jezuit, ki je verski vzgojitelj na McQuaidovi višji srednji šoli (high school) v Rochestru, N.Y. Njegov članek je izšel 14. junija 1986 v American Magazine, Supplement to the Catholic League Newsletter, XIII, št. 8. Ker toliko beremo v ameriškem tisku o pokolih Židov med drugo svetovno vojno, se nam zdi umestno, da zopet poudarimo, da so bili tudi drugi narodi in to predvsem slovanski, žrtve množičnega nacističnega pobijanja. Prevod nam je poslal naš naročnik, za kar sem mu hvaležen. Ur.)

Bilo je mnogo krogov v Dantejevem peklu. Tako je bilo tudi več krogov v peklu, ki ga je ustvaril Adolf Hitler. Toda nihče ne more ugotoviti kvantitativne — ali celo samo kvalitativne — razlike med neskončno smrtno grozo v posameznih krogih. Ali so več trpeli Dantejevi samoubijalci v sedmem krogu ali krivoverci v krogu nad njimi? Na to vprašanje ni odgovora.

Prav tako bi bilo nepravilno trditi, da so manj ali več trpeli ljudje, obsojeni na takojšnjo smrt v nacističnih uničevalnih taboriščih, kot oni, obsojeni na neizbežno smrt v nacističnih suženjskih delavnih taboriščih. Obe skupini nešteti umorjenecv sta trpeli ponižanje in smrt, hujšo kot celo v Dantejevi domišljiji. Nacistična domišljija je bila satanska.

Šest milijonov Židov — približno dve tretjini vseh Židov v Evropi — so usmrtili v Tretjem Rajhu samo zato, ker so se rodili v rasi, ki je strašila norce. Toda iz prav istih rasnih razlogov je bilo uničenih — ne v vojni, toda namenoma — 9 do 10 milijonov Slovanov (Poljakov, Ukrajincev, Rusov). Številka je velikanska, čeprav ne vsebuje pol milijona od 1933 do 1945 umorjenih ciganov, ki so bili sežgani ali so delali do smrti. Niti ne vsebuje stotisočev, ki so bili hitro ali počasi umorjeni, ker so bili priče Jehove ali pa homoseksualci.

Celo šolski otroci vedo o Hitlerjevi genocidni maniji proti Židom. Vendar se zelo malokateri izmed dobro razgledanih ljudi vsaj negotovo zaveda, da so bili v Tretjem Rajhu tudi drugi »Untermenschen«, »napol ljudje«, ki jim je Previdnost namenila, da jih vržejo v zunanjo temo ali jih izkoriščajo kot sužnje.

Hitler je bil prepričan, da je od Boga podeljen vpogled dovolj srednjeveškim Latiništom, da so rabili besedo »sclavus« za sužnje kot za Slovane. Slovani so bili molčeči, bledolični, volovski; zatorej jih je Previdnost določila, da delajo kot sužnji v novem Arijskem cesarstvu.

Pismo nemškega ministrstva za nepriključeni (k Rajhu) del

vzhodne Poljske razlaga: »Slovani morajo delati za nas. V kolikor jih mi ne rabimo, lahko poginejo. Zato je nepotrebno obvezno cepljenje in nemška zdravstvena služba... Izobrazba je škodljiva. Zanje je dovolj, če znajo računati po 100... Vsak izobraženec je naš prihodnji sovražnik. Vere jim pustimo kot razvedrilo. Hrane dobe le toliko, kot je nujno potrebno. Mi smo gospodarji. Mi pridemo prvi na vrsto.«

Hitlerjev tajnik, Martin Bormann, je hranil zapiske o Führerjevih navodilih Hansu Franku, guvernerju Vzhodne Poljske: »Zapomnite si dobro, da mora izginiti poljsko plemstvo. Kakor se to krvoločno sliši, treba jih je iztrebiti, kjerkoli so... Tudi vsi zastopniki poljske inteligence morajo biti iztrebljeni. To se sliši krvoločno, toda tako je pravilo življenja... (Poljski duhovniki) bodo morali pridigovati, kar bomo mi zahtevali od njih. Če kateri duhovnik ravna drugače, bomo na kratko opravili z njim. Naloga duhovnikov je držati Poljake mirne, neumne in neumnosti vdane.«

Bila je razlika v iztrebljanju Židov in Slovanov. Prvič so bili Židje prva — čeprav le pripravljalna — rasna obsedenost Hitlerja. Drugič naj bi bili Židje popolnoma iztrebljeni na katerikoli način in tako hitro, kot le mogoče. Tretjič je večina iztrebljenih Židov — skoro 4,5 milijona — umrla v plinskih celicah. Nasprotno je le en milijon od 9 do 10 milijonov Slovanov bilo vplinenih v vzhodnih uničevalnih taboriščih ali v usmrčevalnih napravah, kot je bil grad Hartheim v Avstriji.

Neprešteti tisoči ostalih so bili usmrčeni s streljanjem. Po bliskoviti vojni l. 1939 je Velika Nemčija vključila Zahodno Poljsko, ki je morala biti »depolonizirana«. Kadarkoli je bil kak Nemec, vojak ali civilist, umorjen (celo, če so bili morilci kriminalci), so izbrali na slepo 50 do 100 Poljakov in jih ustrelili kot opozorilo. Waffen SS je prisilila vse prebivalce Szaratowke, da so se zaklenili v svoje domove, nakar je požgala vas do temeljev.

Sto dečkov jezuitske šole v Bydgoszczu so pognali v cerkev in jih tam postrelili s strojnimi. V tem mestu je bilo 10.000 ljudi pobitih v prvih 4 mesecih okupacije. Štiri odstotke poljske duhovščine so pustili pri njihovih cerkvah. Izmed ostalih so jih 700 ustrelili in 3.000 poslali v taborišča, kjer jih je 2.600 umrlo.

Generalni Guverner Frank se je bahal: »Če postavim oglas za vsakih 7 Poljakov, ki sem jih ustrelil, bo Poljska izgubila vse gozdove.«

(dalje na str. 4)

Umrl je slovenski Dubček

(Nadaljevanje s str. 2)

teže.

Na omenjenem večeru je Partljič kar naravnost obtožil Ribičiča, da je bil on tisti, ki je odstavil takratnega prvega človeka slovenskega političnega življenja Staneta Kavčiča, s čimer si tedaj ni pridobil simpatij slovenskega naroda. Takrat je Stane Kavčič ostro reagiral, ker so v Beogradu v zveznem izvršnem svetu mednarodno posojilo za gradnjo cest namenili za cesto Beograd-Novi Sad, on pa je skupaj s Hrvati zahteval, da bi ta sredstva dobila Slovenija. S tem je razgibal ves slovenski narod, češ da Slovence že od nekdaj izkoriščajo (kar je sedaj na široko ponovila »Nova revija«).

Partljič je v zvezi s tem Ribičiču oponesel, da je bil takrat, kot se zdi, bolj na strani interesov Jugoslavije kot pa slovenskega naroda, nakar je slednji odvrnil, da pri Kavčiču ni šlo v prvi vrsti za cesto, ampak je to bil spopad glede političnega koncepta nadaljnega razvoja Slovenije. Marsikaj ti stega, je dejal Ribičič, kar je takrat Kavčič imel pred seboj, je zdaj zelo aktualno. Črnogorci imajo pogovor, da tistega petelina, ki prezgodaj poje, vsa vas družno pojé, ker ni prijetno prezgodaj vstajati.

»Dobro pa je, da pójé,« je vpadel Partljič, nakar je Ribičič nadaljeval: »Tisti predlogi takrat še niso bili dozoreli. Če pa neka stvar ni dozorela, ni realna, je prav, da se zavrne. Nekoč sva se s Titom ustavila na cesti nad Vrhniko in predsednik mi je takrat rekel: "Ribičič, a to je pa tista cesta, zaradi katere si se kregal s Kavčičem?" Odgovoril sem mu: "Ne, z njim sem se sprl zaradi ceste v socializem!" Zaradi teh vprašanj smo se takrat spopadli, je pa Kavčič še ostal član partije. Je pa zaenkrat v tej naši demokraciji še tako, da ljudje, ki so bili odstavljani, niso prišli več na odgovornejša mesta, kar je pomanjkanje naše demokracije.«

Premnogi so kljub vsemu tiho upali, da ga bodo ob nastalih obupnih gospodarskih razmerah ponovno poklicali na krmilo slovenske republike. Tega ne bomo več dočakali. Odšel je nepričakovano, a Slovenci ga bodo ohranili v spominu kot moža, ki mu slovenstvo ni bila prazna beseda. Zato zasluži hvaležen spomin!

L.V.

Slovenski narodni odbor —

Slovenci, dvignite glave!

Slovenski narodni odbor z veseljem zaznamuje pozitivne drže, ki se vedno pogosteje javljajo tako med ljudstvom v domovini, kot v izseljenstvu in zamejstvu v zvezi z obrambo slovenskih narodnih vrednot. Tudi z vso simpatijo spremlja odpor proti vdiranju slovenstvu tujih elementov iz drugih republik, kakor tudi pogumen nastop mnogih, zlasti mladih izobražencev, v obrambo slovenske narodne zavesti in narodnih posebnosti ter za realnejše gledanje na polpreteklo zgodovino v naši domovini.

Prav tako nas navdajajo z veseljem vedno pogostejši pojavi prebujanja slovenske narodne zavesti med rojaki v zamejstvu — na Koroškem in Primorskem —, kakor tudi njihova vedno močnejša teženja po resnično demokratičnem skupnem slovenskem kulturnem prostoru, ki naj v polni svobodi obsega ves slovenski narod.

Tudi v izseljenstvu ugotavljamo, da po več kot 40 letih slovenska politična emigracija živi in si žilavo prizadeva izpolnjevati svoje poslanstvo ter ostati zelena veja na slovenskem narodnem telesu. Eden izmed pozitivnih znakov tega prizadevanja je vedno večje uveljavljanje naših rojakov v velikem svetu, ki pri tem ne pozabljajo na svoj slovenski izvor in vsak na svojem mestu krepko pomagajo slovenski stvari. Številne publikacije, osebni stiki in množični podvigi, kot npr. »Zveza slovenske akcije«, spočeta po avstralskih Slovencih, so dokaz, da narod naš umreti noče. Narod, ki hrani v sebi toliko življenjske sile, sme upati na boljšo bodočnost.

Kritično obdobje naše zgodovine zahteva od vseh svobodoljubnih rojakov, da povežejo svoje sile v spoštovanju medsebojne različnosti. Ne smemo dopustiti, da bi dogmatizem komunistične partije, ki je pred več kot 45 leti razdelil naš narod v bratomorni revoluciji, ponovno onemogočil sodelovanje vseh slovenskih demokratičnih živih sil. Preteklost nas uči, da je bolesta ambicioznost totalitarizma take ali drugačne vrste, slovenstvu nevarna, zato moramo iskati rešitve v velikodušnem pluralizmu, ki bo znal spoštovati zgodovinsko resnico, družbeno pravičnost in človekovo svobodo.

Naš narod ne uživa demokratičnih svoboščin v matični domovini, v zamejstvu pa so naši rojaki večkrat žrtve narodnostne nestrpnosti. Slovenski narodni odbor se sicer dobro zveđa, da je prva in glavna moč v nas samih, kar pa ne izključuje, da iščemo pri doseganju svojih narodnih ciljev tudi pomoč mednarodnih organizacij in svetovnega javnega mnenja.

Zato moramo po vzgledu drugih narodnostnih skupin tudi mi opozarjati svetovno javnost na naše slovenske človeške pravice, ki so zaščitene v ustanovni listini Zveze narodov in s Helsinškimi dogovori. Oboje so podpisale vse države, med katere je razdeljen slovenski narod in jih v večji ali manjši meri nenehno kršijo. Bodi naša velika skrb opozarjati svetovno javnost na kršitev naših pravic ter buditi vest njih kršilcem. Prepričani smo, da je v svobodnem svetu mnogo zavednih rojakov, ki bodo našli možnost in način, kako to delo uspešno spraviti v tek in ga nadaljevati. Pričakujemo pobud in konkretnih predlogov, ki jih bomo z veseljem upoštevali.

Ob novem velikonočnem prazniku vere in upanja, ponovno kličemo vsem Slovincem: Dvignite glave, ker približuje se tudi naše rešenje!

Za Slovenski narodni odbor:

Dr. Ludovik Puš
Tajnik

Dr. Peter Urbanc
Tajnik

Rudolf Smersu
Predsednik

Primorec motri položaj slovenstva

(Nadaljevanje s str. 2)

naroda izven meja Slovenije in ima že tudi precej bogato knjižnico. »Taka zamejska in zdomska knjižnica nastaja tudi v okviru knjižnice Dušana Černeta v Trstu, kjer se obeta v kratkem doslej najpopolnejša bibliografija slovenskega tiska v Argentini.« (Zametke take knjižnice v Ameriki se je pojavil v Lemontu in upati smemo, da se bo razvil v podobno ustanovo na severnem ameriškem kontinentu, op. L.P.).

»In pri tem smo že pri nekaterih pobudah zamejstva za povezovanje Slovencev, ne glede na meje, za dialog in za skupno iskanje srečne poti v prihodnost. Omenil bi predvsem študijske dneve Draga, ki imajo za svoj cilj tako skupno razmišljanje. Potem pa še novejšo pobudo, revijo Celovski zvon, ki spet želi biti vseslovenska revija. Jasno je, da ostaja še vedno najmočnejša vez osebna vez, zato bi bilo treba načrtno omogočati srečanja, predvsem med mladimi. Vendar bi se lahko v času velikega napredka sredstev obveščanja domislili tudi kakih novih načinov medsebojnega spoznavanja in izmenjave misli in načrtov.«

L. P.

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

Kanadska Domovina

Ob razstavi svobodne slovenske besede in zdomske umetnosti

TORONTO, Ont. — V soboto, dne 27. marca 1987, je bila ob 11h dopoldne v dvorani Slovenskega doma na 864 Pape Ave. v Torontu odprta dvodnevna razstava slovenske svobodne besede in zdomske grafične in likovne umetnosti. Razstavo je pripravil Slovensko-kanadski svet s sodelovanjem posameznikov, ki so iz svojih knjižnic dali na razpolago različne knjige, revije in časopise ter drugo literaturo, ali pa dela naših kiparjev in slikarjev.

Razstavljena so bila dela pokojnega Franca Goršeta, ki so jih za to priliko dali na razpolago gg. Janez Šušteršič iz Grimsby-ja, Jože Cerar iz Hamiltona in č.g. Tone Zrnec C.M. iz Toronta. Poleg Goršetovih del pa je svoja dela razstavil tudi mladi umetnik Anton Jemec.

V večjem obsegu so bili zastopani slikarji. Med temi so bili akademski slikar Božidar Kramolc, Nežka Petek-Škulj, Bara Remčeva iz Argentine (slike dal na razpolago dr. P. Klopčič), Marjan Koritnik in prof. Jože Mantovani ter mlada Heidy Šušteršič.

Pretežni del razstave pa je obsegal literaturo. Od tistih prvih publikacij, ki so izšle še v begunskih taboriščih, do najnovejših. Na tem področju so bile močno zastopane Slovenska država in Slovenska narodna zveza, Slovenska kulturna akcija iz Argentine, Slovenska pisarna iz Toronta, ogromno zbranega materiala pa je razstavil g. Karel Ceglar iz Hamiltona, med tem nekaj publikacij stare ameriške emigracije, zlasti dela škofa Barage.

Nadalje sta bili močno zastopani obe borčevski organizaciji, verski tisk in vsa leposlovna dela pisatelja K. Mauserja. Na ogled so bile tudi publikacije iz Koroške, Primorske in Nemčije. Prav tako iz Združenih držav, Kanade in Avstralije. Ameriška in kanadska domovina sta bili častno zastopani med razstavljenimi časopisi.

Umetniško zadete fotografске posnetke pa je razstavljala dr. Branka Lapajne.

Kljub ogromnemu gradivu, ki je bilo razstavljeno, je manjkala ta ali ona knjiga, ta ali ona publikacija je bila spregledana, ker faktično nihče kronološko ne zapisuje vsega, kar v emigraciji izide, kot je to delal pokojni Zdravko Novak. Vendar je razstava dosegla svoj namen: Prikazati ustvarjalno silo slovenskega človeka na tujem in njegovo kulturo, ki jo je prinesel s seboj.

Razstavo je odprla dr. Branka Lapajne v narodni noši ob navzočnosti mestne, provincialne in federalne vlade ter članice torontskega Šolskega upravnega odbora, slovenske mladine v narodnih nošah in odbornikov Slovensko-kanadskega sveta, ki je razstavo pripravil in katerega ona vodi kot

predsednica.

Po pozdravu tujih in domačih gostov, je dr. Lapajne na kratko razložila namen in pomen razstave, kje in kako se je vse razstavljeno gradivo ustvarjalo, da so bili ustvarjalci povojni begunci, ki so rodno domovino l. 1945 zaradi komunizma zapustili, pa s seboj v svet ponesli kleno slovensko besedo in čut za lepoto, ki se izraža v delih kiparjev in slikarjev.

Nato so sledili pozdravi predstavnikov oblasti, ki so se vsi zelo pohvalno izrazili o lepo pripravljeni razstavi in navduševali zlasti našo mladino, naj s takim delom nadaljuje, da se bo slovenska dediščina ohranila in krasila kanadski mozaik številnih kultur, ki sestavljajo kanadsko pluralistično družbo.

Vsi gostje so si ogledali razstavišče in se niso mogli načuditi plodovitosti slovenskih povojnih begunccev, ki so poleg dela za vsakdanji kruh ustvarili toliko kulturnega bogastva.

Silna škoda je, da se mi Slovenci tega ne zavedamo v zadostni meri in našim kulturnim garačem ne damo zasluženega priznanja. To se je videlo pri obisku razstave. Četudi je bil obisk še dokaj dober, bi moral biti neprimerno večji. Izostala je zlasti naša mladina. Ali bi ne bilo primerno, če bi učitelji sobotnih slovenskih šol vsaj starejšim učencem priporočili obisk razstave? Še boljše pa bi bilo, če bi otroke na razstavo sami pripeljali in jim v pouk to

in ono razložili? Zares velika škoda, zlasti še, ker je bilo v razstavo vložena veliko truda in naporov in takih prilik ni veliko.

Nekatere je morda odvrnilo to, da je bila razstava v Slovenskem domu in ne v kateri od cerkvenih dvoran. Za ljudi, ki se smatrajo za kulturne, je to dokaj plitek izgovor. Poleg tega pa nobena od cerkvenih dvoran ni bila na razpolago.

Razstavo si je ogledal novi torontski nadškof-koadjutor dr. Alojzij Ambrožič, gg. župnika obeh slovenskih župnij in drugi duhovniki, ter vrsta znanih javnih delavcev in prijateljev slovenske knjige in grafične in likovne umetnosti.

Kljub nekaterim pomanjkljivostim in manjšim neprilikam, je razstava dosegla svoj namen in uspeh. Zahvala za to pa gre predvsem požrtvovalnim članom Slovensko-kanadskega sveta, ki so razstavo organizirali in izvedli. Poleg njih so na pomoč priskočili še posamezni člani društva Slovenski dom in drugi, bodisi z mizarskimi deli, s serviranjem obiskovalcem s kranjskimi klobasami, kavo in pecivom, kar so dobili brezplačno. Drugi so pomagali pospravljati in nositi težke zaboje knjig, ko se je razstava zaključila. Vse to je bilo opravljeno z izredno dobro voljo in pripravljenostjo, zato vsem, ki so pri razstavi kakorkoli sodelovali, zares lep »boglonaj«!

Z rastavo je bil storjen velik korak k pozitivni zanimanja za slovensko zdonsko kulturno ustvarjanje, ki pa ne sme preiti v pozabo, zato bi bilo priporočljivo, da se kaj takega pripravi vsako drugo ali tretje leto. Upajmo, da se bodo še našli ljudje, ki bodo pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas in svoje talente za ohranjanje našega kulturnega bogastva in ga s podobnimi razstavami tudi v bodoče predstavili domači in tuji publiki.

Otmar Mauser

POKOL NEŽIDOV

(Nadaljevanje s str. 3)

Večina žrtev pobijanja Slovanov je poginila bolj počasi, metodično in koristno od medicinskih poskusov, stradanja, tifusa in suženjskega dela. V primeri s tem se je zdela hitra, grozna smrt kot perverzna milost.

V procesu »depolonizacije« so Poljake iz priključene zahodne polovice države enostavno pregnali v nepriključeni vzhodni del. V prvi kampanji so izgnali 1,2 milijona nežidov in 300.000 Židov. Pri tej in sledečih kampanjah je skoro tretjina (v prvi vrsti otroci) pomrla na poti od mraza, slabe prehrane in drugih vzrokov.

Na vzhodu sta bili dve vrsti taborišč: uničevalna in suženjsko delavna. V Auschwitzu sta

bili obe vrsti. V Auschwitzu samem, kjer je imela I.G. Farben obrat za predelavo sintetskega bencina in kavčuka, in Birkenau, kjer so sežigali ljudi kot odpadke. Obe taborišči sta se razlikovali v grozni podrobnosti. V Birkenauu je bilo življenjsko povprečje je vprašanje dni, med tem ko je življenje v suženjskem taborišču v povprečju trajalo 3 tedne. Pogosto so usmrtili ljudi, ki so preživeli 12 tednov, češ, da so morali krasti hrano. Izmed 90.000 moških in žensk, registriranih v suženjskem taborišču Auschwitz, jih je preživelo le 10.000.

Z invazijo Sovjetske zveze je posebna uničevalna skupina 3.000 SS pod imenom »Ein-

V pomoč slovenskemu misijonarju

TORONTO, Ont. — Misijonar č.g. Lojze Podgrajšek nujno potrebuje manjši tovornjak za svoj misijon v Zambiji. Za nakup takega vozila se je obrnil za pomoč tudi na torontske Slovence, med katerimi je veliko članov Slovenskega doma. Da bi bila pomoč g. Podgrajšku čim bolj uspešna in izdatna, se je odbor Slovenskega doma odločil, da v ta namen priredi »družabni večer«, ki se bo vršil 25. aprila 1987 ob sedmih zvečer v dvorani Slovenskega doma na 864 Pape Avenue. Dolenčeva mama bo za to priliko pripravila obilno in okusno večerjo. Za ples bo skrbel orkester »Veseli Pomurci«, v točilnici bo pa preskrbljeno, da nihče ne bo ostal žejen.

Za to priliko je Slovenski dom dal dvorano brezplačno na razpolago in ves izkupiček tega večera bo podarjen g. Podgrajšku za tovornjak, ki ga v svojem misijonu potrebuje.

Zato iskreno vabimo vse Slovence — zlasti pa prijatelje misijonov —, da se tega večera udeležite. Upamo, da bo na tem večeru navzoč tudi g. Podgrajšek, ki bo še osebno izrazil svojo prošnjo za pomoč, in nakazal potrebe, s katerimi se naši misijonarji iz dneva v dan soočujejo.

Cerkev na Slovenskem je zatirana, kakor je v drugih marksističnih deželah. S tem pa ni rečeno, da se ne more dvigati drugje, kjer je polje rodovitno, a ni zadosti delavcev, da bi to polje obdelovali. Zato je treba tem, ki to polje obdelujejo, nuditi vsestransko pomoč. V prvi vrsti z molitvijo, kajti brez božjega blagoslova je vse naše prizadevanje prazno. Drugo je naša pripravljenost darovati iz svojega obilja, ki smo ga v svobodni in bogati Kanadi dosegli, da podpiramo napore ljudi, ki so se posvetili delovanju Cerkve v svetu v imenu majhnega slovenskega naroda. S tem bomo kot kristjani, poleg svojih molitev, doprinesli tudi z vzdrževanjem cerkvenih postojank v Afriki, Aziji in drugod.

Človeštvo je danes v dobi dekadence. Samo moralna moč Cerkve in posameznikov bo lahko zaobrnila to dekadenco in usmerila ljudi k duhovnosti in k višjim idealom, ki niso od tega sveta.

Če se zanimate za podpiranje slovenskega misijonarja Podgrajška, se lahko obrnete za nadaljnje informacije na sledeče: Miha Dolenc (466-0394), Peter Markeš (531-8475), in Otmar Mauser (783-3593).

Odbor Slovenskega doma

satzgruppen« takoj za napredujočo vojsko očistila deželo Židov in izobraženih Slovanov. Opirajoč se na tradicionalno počasne sovjetske vire, sodi dr. Wytwycky, da so utrpeli Ukrajinci najmanj 3,9 milijona žrtev v pobijanju, od katerih je bilo nekaj manj kot en milijon ukrajinskih Židov. V Belorusiji so pobili 1,4 milijona nežidov in četrt milijona Židov.

Udajanje Wehrmachtu ni garantiralo ruskemu vojaku vojnega ujetništva. V poletju in jeseni 1941 je SS uspešno pregledala vojne ujetnike. Vsi politični oficirji, intelektualci, Židje in Azijci (predvsem muslimani) so bili pobiti. Celo nemški podatki, ki očitno podcenjujejo take številke, priznavajo, da je bilo po zajetju ubitih 67.000 sovjetskih vojnih ujetnikov.

Število sovjetskih vojnih ujetnikov v teku vojne je velikansko: pet do šest milijonov. Toda število teh, ki so umrli po udaji, je brez primere v človeški zgodovini: 2,5 do 3 milijonov.

Ni besed, ki bi izrazile trdosrčno zaničevanje v opazki Hermanna Goeringa, ki jo omenja italijanski zunanji minister grof Ciano: »V taboriščih za ruske vojne ujetnike so začeli jesti drug drugega. To leto bo umrlo od lakote 20 do 30 milijonov ljudi v Rusiji. Mogoče je prav, da je tako. Nekatera ljudstva morajo biti

decimirana.«

Če povem ljudem, da govori moja trilogija o 2.700 duhovnikih, interniranih v Dachau, obračajo oči drugam, kot da bi me bili napačno slišali. Resnično je bilo v Dachau med 1933 in 1945 zaprtih 2720 duhovnikov. Bila je to največja cerkvena skupnost v zgodovini človeštva. In le polovica je preživela.

Zakaj so bili zaprti? V primeru 1800 poljskih duhovnikov je vzrok na dlani — čeprav žali duha: Bili so Slovani, ki se niso zavedali, da jih je Bog namenil za sužnje. Bili so izobraženi in so zato zaslužili, da jih zapro, dokler se ne nauče osnovne pravice svojega rojstva: biti suženj. Kot je to povedal taboriščni vodja vsaki novi skupini: »Vi imate tu dvojne namenove. Delajte, dokler ne umrete. In umrite kot psi, kar v resnici ste.«

Drugi duhovniki — Nemci, Francozi, Čehi, Nizozemci, Belgijci, Italijani, Jugoslovani — so prišli v Dachau iz različnih razlogov, večinoma, ker so se pregrešili proti zakonu o pridigah, ki je prepovedoval celo najskromnejšo kritiko nacistične vlade in njenih ukrepov. Vsak duhovnik je po svoji volji lahko v pridigi branil Žide, toda to je bila njegova zadnja pridiga.

Drugi so bili zaprti, ker so švedno trdili, da je bil Jezus

(dalje na str. 6)

Iz Chicaga poročajo:

GREGORČIČ MED NAMI

Marčeva Kulturna nedelja pri Sv. Štefanu je spet privabila naše rojake v dvorano pod cerkvijo. Nismo bili izbirčni glede sedežev, senčnikov in akustike. Gnalo nas je slišati izbrane verze Simona Gregorčiča in oceniti napredek naših deklamatorjev.

Andreju Remcu je uspelo najti zanesljivega referenta v

osebi Staneta Simrajha, ki se je bil izkazal že pred leti. Ta »Štajerski fant« se ni obotavljal; da, celo presenetil je z izdelavo prepričljivega portreta. Lahko smo torej ves čas slovesnosti zrlí pesniku v oči.

Obrisi Goriškega Slavčka

V praznični tišini je Stane jedrnato podal Simonov živ-

ljenjepis, njegov izreden uspeh v šoli in v semenišču, ter pejsaž, ki je oblikoval njegovo notranjost in razvil pesniško smer. Omenil je tudi težave in rahlo zdravje, ki je poeta prezigodaj odtegnilo.

Gorovje je nudilo Gregorčiču uteho vse dni. Le tam ga je res grelo sonce. V hribih je srečal svojo Muzo in ji služil vse dni. Na planinah mu je prekipovalo srce in ustvarjalo razkošen besedni zaklad. Tam je izžarevala njegova duševnost, v odah, v zgodovinskih pesnitvah in v preroških zagotovilih. Ni se on dosti oziral na sodobnike (Levstika, Stritarja, Jurčiča), ampak si je utiral pot kot samorastnik.

Okus mu je postajal ostrejši, a jezik vse slajši. Toliko je uspel v rimah in v lepoti izražanja, da so posezali po njem domala vsi naši skladatelji. Skoraj ni njegove pesmi, ki bi ne bila ovita z glasbenim pajčolanom. Na svojih višavah se je pesnik popolnoma sprostil in samozavestno občutil, da je »sam, le sam gospodar«. Resnično, med hribi je postal neomejeno plodovit.

To in še marsikaj smo zvedeli, preden se je razvil spored.

Nastopi

Izbira pesmi je imela namen pokazati pestrost in globino Simonove poezije. Hkrati je bila usmerjena po zmogljivosti predvajalcev.

Prvi odtenek (»Oj, zbogom ti planinski svet«) je možato izustil Herman Simrajh. Nato smo slišali duhovno spodbudo (»Daritev«), ki bi naj slehernika navajala, vsekdar, na žrtve in odrekanja. Razločno in poudarno jo je ponazoril, skupinsko, naš Mladinski krožek pod nadzorstvom J. Rusa. Simbolično je torej naglašeno, da se daritev terja množično, prav od vsakogar izmed nas. Izjemno pesem »Svarilo« je po tem dopadljivo deklamirala prav srečno izbrana Bernardka Simrajh.

Vrhunec umetništva in prepričljivosti smo občutili ob nastopu Lojzeta Arka, ko je recitiral idilično in preroško odo (hvalnico), najdaljšo Gregorčičevo pesnitev »Oljki«, četudi ne v celoti. Tej kraški dobrotnici sta se torej oba umetnika, Simon in Lojze, do svoje mere oddolžila. Njuno ujemanje pogloblja cenitev tega na videz skromnega drevesa, ki mu je sojeno blažiti revščino kamnitega sveta.

Naslednja točka nas je malce razvedrila, dasi smo ji zamaknjeno sledili. Štiriglasno je zapela skupina mlajših: Mojca Magajne in Suzana Rigler, ter dva Mike-a, Arko in Magajne. Šlo je za razigrano pesem »Veseli pastir«, o kateri menimo, da je za Goriškega Slavčka najbolj simbolična, kot izpoved svojemu ljudstvu. Sledila je rahla (žal le prav tiha) deklamacija »Zvončku« v sodelovanju Boštjana Buci-ka s Heleno Goršič, nakar je resni Karl Remec s premišljenim poudarkom izrazil plamtečo pesnikovo oporoko »Mojo srčno kri škropite«.

(dalje na str. 6)

VOŠČILA IZ ILLINOISA

JANEZ in MARIKA ARKO

hčerka Sonja in
sin Štefan

Želijo vsem poznanim rojakom
in prijateljem
VESELO VSTAJENJE!

Veselo Alelujo

želijo

Rusovi

Berwyn, Ill.

VESELO ALELUJO VSEM SLOVENCEM
IN ČLANOM ŽELI

Slovenski Radijski Klub

Poslušajte slovensko besedo vsak petek ob 7.05
uri zvečer, na postaji WCEV 1450 K.C.

Corrine Leskovar, predsednica

Tone Gaber in Tone Tkalec, napovedovalca
Verski del vodi Rev. dr. Vendelin Špendov OFM
sodeluje rev. Kristjan Gostečnik OFM

Bogomil in Marija KRANJEC

želita vsem prijateljem in znancem
vesele velikonočne praznike, posebno še
Slovencem v Indiani!

Howe, Indiana

Corinne Leskovar z družino,

želi vsem rojakom in prijateljem
veselo alelujo

France in Nandi Puc

z družino želita veselo Veliko noč
Westmont, Ill.

Janez in Dawn Vidmar s sinovoma Mihec in Joško

želijo vsem prijateljem in znancem veselo alelujo.

BROOKFIELD, IL

JOŽE in FRIDA ARKO in otroka ERIKA in FILIP
iz Lemonta, Illinois, želijo

vsem znancem in prijateljem Veselo Alelujo

VESELO ALELUJO ŽELE ANDREJ REMEC Z
DRUŽINO. WESTMONT, ILL.

Sandy's Frozen Whip

!!! OPEN FOR THE SEASON !!!

Home-made Ice Cream

Beautiful Easter Flowers

“BETTER HOP TO IT NOW!”

17635 Lake Shore Blvd.

Slovenian Smoked Sausages \$2.59 lb.
Želodec \$2.49 lb.
Slovenian Fresh Sausages \$2.39 lb.
Cottage Ham, Hungarian & Polish
Sausages, Salami \$2.59 lb.

R & D Sausage Company

15714 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio

Original Owner: Angela Ratajc Moser

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italija, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba \$28.00, dvoposteljna soba \$39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLI!

PH-PALACE HOTEL, Corso Italia 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO I

ALELUJA

O sreče dan, veseli
Ga nam je podaril Gospod!
Da večno hvalo bi mu peli,
Odrešen je človeški rod!

Veselo Alelujo

želi

Čikažanka

Duhovnika slovenske fare

sv. Štefana

v Chicago

Rev. Tadej Trpin
Rev. Christian Gostečnik

*želita vsem faranom
blagoslovljene velikonočne praznike,
tem voščilom se pridružujejo
tudi naše č. šolske sestre.*

Tony's Import Motors Mercedes Benz, B.M.W., Audi, V.W. in Servis

9675 West 55 Street
Countryside IL
Tel. 482-4900

VOŠČI VSEM SLOVENSKIM ROJAKOM
POSEBNO PREKMURSKIM
BLAGOSLOVLJENE VELIKONOČNE
PRAZNIKE.

Družina Tone in Nežka Gaber

*iz Chicaga s sinom Francijem in hčerko
Katico želijo vsem prijateljem in
znancem blagoslovljene
velikonočne praznike.*

Vesele velikonočne praznike od

Milan's Machine Co., Inc.

1301 S. Laramie Ave.

Cicero, Ill. 60650 (312) 780-6600

Milan in Martha Pečarič z družino.

**GA. GIZELLA HOZIAN ŽELI VSEM
SLOVENSKIM ROJAKOM VESELE
VELIKONOČNE PRAZNIKE.**

**DRUŽINA JANKO BURJEK ŽELI
VSEM PRIJATELJEM IN ZNANCEM
VESELO VSTAJENJE.**

Družina Anton in Ana Gaber

Chicago, Ill.

*želi vsem znancem in prijateljem
VESELO ALELUJO!*

AMERIŠKA DOMOVINA
APRIL 14, 1987

Gregorčič med nami

(Nadaljevanje s str. 5.)

Razvedrilu je bil spet bil namenjen sledeči del in sicer dvopev (Nande Puc in Mihaele Simrajh) priljubljene, skoraj ponarodele »Rože je na vrtu plela«.

Zaključno točko so pripravili srednješolski dijaki (morda prvič v dotiku z Gregorčičem), spet pod vodstvom izkušenega mentorja Jožeta Rusa. Recitirali so »Našo Zvezdo«, kar je spominjalo na skupno sklepno molitev.

Splošen vtis

Prireditev je upravičeno žela uspeh. V publiku se je nekaj premaknilo; kot bi že bili pogrešali žvrgolenja iz domačih sotesk. Navdušili so domala vsi predvajalci, kar obeta nevzdržen napredek mladega rodu in naše skupno nepretrgano zadoščenje. Mladini se korenine poglobljajo... Kulturne nedelje potemtakem vidno izpolnjujejo svojo vlogo; njeni stebri se zdijo nepremakljivi.

Razen Gregorčiča imamo še številne druge literate, ki bi jih radi ugledali na svojem odru, kot ustvarjalce našega zaslužnega ugleda med mnogimi narodi, vključno tiste, ki iščejo veljave izven svoje dedovine. Pot je še dolga, morda vijugasta, ne shojena. Toda stopinje so očitno usmerjene proti vrhu. Gorje nam, če se obrnejo navzdol.

SKAMelj

POKOL NEŽIDOV

(Nadaljevanje s str. 4)

Žid, ker so učili otroke, da morajo ljubiti svoje sovražnike, ker so bili proti masovnemu usmrčevanju norcev. Druge, predvsem v zasedenih krajih, so zaprli, ker so skrivali Žide, ker so podpirali podtalne upornike, ker so vodili skrite tiskarne.

Toda bili so tudi duhovniki, ki so jih zaprli zaradi čudnih razlogov: niso povedali, kaj so slišali pri spovedi ujetnikov, dajali so cigarete deportirancem, brali osmrtno maše za duše ubitih komunistov. Dva stara nemška duhovnika so zaprli v Berlinu, ker nista pozdravila s Hitlerjevskim pozdravom, ko je prišel v restavracijo Hermann Goering skuaj s svojim spremstvom.

Visoko cerkveno imenovanje

Papež Janez Pavel II. je na predlog pariškega nadškofa kardinala Lustigerja 14. februarja letos imenoval za prelata g. Ignacija Čretnika, ravnatelja slovenskega dušnega pastirstva v Franciji. Visoko imenovanje pa je istočasno pomembno priznanje slovenski skupnosti v Parizu, ki jo prelat Čretnik nepretrgano vodi zadnjih 40 let.

(Po Kat. glasu)

ISKRICA

Čisto se je pozabila resnica, da človek ne more biti nič boljšega kot če je dober.

Josip Stritar

Župnik Fare Sv. Jožefa

v Jolietu, Ill.

Rev. Atanazij Lovrenčič
zeli vsem faranom in prijateljem
vesele in blagoslovljene
velikonočne praznike

Mah Machine Co.

3434 S. 53 Ave.

Cicero IL

Tel. 656-1826

Martin Hozjan in družina želijo vsem
slovenskim rojakom blagoslovljene
velikonočne praznike.

PEVSKI ZBOR

“Slovenska Pesem” Chicago-Joliet

želi vsem slovenskim rojakom v U.S.A.
in Kanadi vesele velikonočne praznike z
željo, da bi še dolgo donela
slovenska pesem v Ameriki.

Stane in Mihaela Simrayh z otroci
Hermanom, Stančkom, in Bernardko žele
vsem prijateljem in znancem v Ameriki blagoslovljeno
veliko noč.

Vesele velikonočne praznike
želi vsem rojakom v Chicagu in okolici

ŽEFRANOV

pogrebni zavod na
1941-1943 West Cermak Rd., Chicago, Ill.

VERSKI MESEČNIK “AVE MARIA”

VAM ŽELI RADOSTNO VELIKO NOČ

Maks Simončič:

Stockton, Kalif.

BUTARE

(Naša slovenska tradicija)

Trnovo je predmestje Ljubljane. Njega značaj je bil pred desetletji podeželski, saj je rodovitna, skrbno obdelana zemlja nudila meščanom svežo zelenjavo in sadje. Tu so bili doma mojstri za izdelavo kislega zelja in repe. Prav tako so nekoč iz tega mestnega predela prihajale na ljubljanski trg butare in celo oljčne vejice.

Spominjam se, da sta vlada-la med občani sožitje in mir. Slovenska pesem je dala duška za vsakim vogalom vsakdanje-mu življenju. V cerkvi je bil absoluten gospodar takratni župnik Finžgar, pomemben slovenski pisatelj. V mladost-

nih letih sem vedno imel občutek, da je na ta del zemlje Bog položil svojo roko s posebno ljubeznijo in blagoslovom.

V preteklost gre moje pripovedovanje. Šele v aprilu je bila tisto leto Cvetna nedelja. Spomladansko rožice so že silile skozi mokro zemeljsko skorjo, popkovina po drevesih je že tudi kazala svoje spomladansko vstajenje in se umivala v kristalno čisti rosi.

Bom...bom...bom je po zraku razvlekel veterček mo-gočni bronasti zvok »Trnovčana« — tako smo nazivali doma »velikega«, ostali trije

pa so se vmes drobili v prijetnem pritrkanju.

Neverjetno toplo jutro je bilo za tisti letni čas in ob zgodnji jutranji uri, saj je še 15 minut manjkalo do devete ure. Staro in mlado, vse je hitelo v božji hram. Prvi kočijaži so že ustavljali svoje konjske vprege pod lipo, in po svežem senu je zadišalo.

Živ-žav je bil precej glasen, ko se je šolska mladina pod nadzorom svojih učiteljev pomikala po stopnicah v cerkev. Tudi lojtrnice sem že opazil in so se počasi približevale praznem prostoru pred cerkvijo. Uporabljali so jih za prevoz »posebnih« butar, ponos Trnovčanom in vsakoletna skrb mož in fantov, češ, katera bo najlepša in katera najvišja.

Počasi so jo vzdigovali iz lojtrnice. Šest močnih fantovskih rok je zgrabilo za opornike, pa se jim je vseeno zamajala radi svoje ogromne teže.

Bila je košata, narejena iz svežega zelenja. Rožmarin je čepel med bršljanom. Tudi cipresja ni manjkalo, svetlejše so bile oljčne vejice, ko so preko njih kukale kosmate mačice. Pomaranče in jabolka so potem izstopale očem v prijeten pogled, medtem ko so raznobarvni oblanci oživali to lepo umetno drevesce, delo človeških rok. Še tako lepo božično okrašeno drevesce ni bilo kos lepote te velike butare.

Zastavili so korak trije postavni trnovski fantje v narodnih nošah. Počasi so drobili korake, na vsaki višji stopnjici so za trenutek postali. Pri vходу cerkvenih vrat so butaro počasi upognili, radi svoje teže pa se je izravnovesila. Glasen krik prisotnih vernikov je zaplaval po cerkvi, zašumela so svilen ženska krila kot prita-jeni jok sočutja.

Fantje so butaro kmalu uravnali in ponosno odkorakali z njo pred oltar. Še lepša je bila, ko so jo sončni žarki, prodirajoči skozi cerkvena barvna okna obsijali in je zablestela v mavričnih baravah, da se je vrinila mislim pogovor: »Mavrica na tri pramenca, Bog poživi vse Slovence!«

Ta butara ni bila edina v cerkvi, kar desetine drugih, različnih velikosti, so jo obkrožile. Bila pa je največja in najlepša.

Po kadilu je zadišalo. Gospod župnik so blagoslavljal, verniki zdrknili na kolena, pevci odpevali. Bila je pristrčno lepa Cvetna nedelja, odeta v miru in slogi.

Pred cerkvijo se je potem vse drenjalo okoli nje. Ko so veliko butaro pripeljali nazaj pod domači krov, je našla svoj primeren prostor, oljkove vejice pa so zataknil v Bogkov kot.

Za časa neviht so med grmenjem in treskanjem blagoslavljal z »žegnano vodo« in oljčno vejico, da bi nebo prizaneslo vsega hudega. Pri krstu in celo pri porokah je igrala oljčna vejica svojo pomembno vlogo. Tudi ni izostala pri pobrebih in na pokopališču, pri delitvi zadnjih zakramentov,

še manj pa pri obredih velikega tedna in na sam sveti večer pri kajenju in blagoslovu hiše in pritiklin.

Kot butare, tako so tudi oljčne vejice čakale svoj konec. Navadno so jih sežigali na gradadah na predvečer naslednjega leta Cvetne nedelje, ali

na sam večer tega praznika.

Lepe so bile te navade, trdno so bile zakoreninjene pri slovenskih vernikih v naši stari domovini. Ta prelepa tradicija pa je šla z nami v tuji svet. Ostala je med mnogimi nas kot dediščina pristnih sloven-

(dalje na str. 6)

VELIKONOČNA VOŠČILA

iz Milwaukeeja, Wisconsin

BADGER SAVINGS Association**EAST OFFICE:**3970 N. Oakland Ave.,
Milwaukee 53211 — 964-6050**NORTH OFFICE:**7927 W. Capitol Dr.,
Milwaukee, WI 53222 — 464-4400**SOUTH OFFICE:**4230 W. Oklahoma Ave.,
Milwaukee, Wis. 53215 — 327-2000**PEWAUKEE**

120 W. Wisconsin — 691-1680

DELAFIELD

727 Genesee St. — 646-2741

MINI-OFFICE — 5817 W. Forest Home

BEST WISHES FOR A HAPPY EASTER

SCHAFF FUNERAL SERVICE

Lincoln 1-7533

5920 West Lincoln Ave.

West Allis, Wisconsin

VELIKONOČNA VOŠČILA ROJAKOV

iz Milwaukeeja, Wisconsin

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VSEM ČLANOM IN PRIJATELJEM
želi**S.K.D. Triglav**

Milwaukee, Wisconsin

FRANČISKANI, KI
UPRAVLJAJO FARO**SV. JANEZA
EVANGELISTA**

v Milwaukeeju, Wis.

VOŠČIJO VSEM FARANOM, ZLASTI
SLOVENSKIM ROJAKOM,
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
IN VESELO ALELUJO**Happy Easter to All
Security Savings
and Loan Assn.**

FOR PERSONAL SERVICE SEE

KAY SKORGANCBranch Manager
384-8000

Velikonočna voščila iz Milwaukeeja, Wisconsin

ODBOR MISIJONSKEGA KROŽKA MZA V MILWAUKEEJU

želi vsem dobrotnikom in prijateljem
miru in milosti polne
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Mici Coffelt, predsednica

Telefon 543-5322

EASTER GREETINGS

JELENC FUNERAL HOME

COMPLETE FUNERAL SERVICE

2316 W. National

645-3278 or 645-6065

Milwaukee, Wisc.

Mitchell Street State Bank

1039 W. Mitchell St.
Milwaukee, Wisc.

MEMBER F.D.I.C.

HAPPY EASTER TO ALL

Growing to serve you better
KINNICKINNIC

K•K FEDERAL

Savings and Loan Assn.

2301 S. Kinnickinnic
Milwaukee, Wisc. 53207 Phone 744-3323

Highest Interest—Free Gifts—Free Parking
Drive-In Service—Night Depository—Save By Mail
Saturday Hours—And More

BUTARE

(Nadaljevanje s str. 7)

skih šeg in navad ob Veliki
noči.

Za nami je sedaj letošnja
Cvetna nedelja in smo sredi
Velikega tedna. Marsikateri
bralci so imeli priliko videti
butare, z njimi naše prelepe
narodne noše, mnogi tudi olj-
čne vejice, ki so še vedno v na-
vadi med Slovenci bolj kot so
palmove vejice.

Tudi moja žena napravi bu-
taro vsako leto. Vnuki in vnu-
kinje sprašujejo in se zanimajo
za naše navade. Ko mi žena
pokaže butaro, ki jo je naredi-
la, zdi se mi, da vedno opazim
v njenih očeh mokroto po-
dobno solzi...

Vesele in blagoslovljene
velikonočne praznike voščim
vsem bralcem!

Novi grobovi

(Nadaljevanje s str. 1)

Shovel Co., član SNPJ št. 142
in Kluba slov. upokojencev v
Euclidu. Pogreb bo iz Grdino-
vega zavoda na Lake Shore
Blvd. danes dopoldne, s sv.
mašo v cerkvi Marije Vnebov-
zete dop. ob 9.30 in od tam na
pokopališče Vernih duš.

Frank Haffner

V St. Vincent Charity bolni-
šnici je po dolgi bolezni umrl
78 let stari Frank Haffner, ki
je nekaj let živel na E. 71 St.,
brat Antonie Haffner in Edne
Ives. Pogreb bo iz Želetovega
zavoda na E. 152 St. v četrtek,
16. aprila, zjutraj ob 8.45, v
cerkev Marije Vnebovzete ob
9.30, od tam na Kalvarijo. Na
mrtvaškem odru bo jutri, v
sredo, pop. od 2. do 5. in zv.
od 7. do 9.

MALI OGLASI

WANTED

A middle-aged Slovenian
woman, for 5 days a week,
to live with and do the
housework of a Slovenian
widow in Gates Mills. The
pay will be excellent. For de-
tails, call 481-1052.

(29-32)

Hiše barvamo zunaj in zno-
traj. Tapeciramo (We wall-
paper). Popravljamo in dela-
mo nove kuhinje in kopalnice
ter tudi druga zidarska in
mizarska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIK
Pokličite 423-4444

(x)

FOR SALE

Brick ranch in N. Royalton.
Excellent location.

100 acres, zoning residen-
tial. Litchfield, Medina. In-
vestment property. Call 278-
3081 or 526-7066.

Rybka Realty

Realtor Raymond Mlakar
Happy Easter!

(28-31)

HELP NEEDED

Experienced woman for 5
days a week from 3 p.m. to
9 p.m. for elderly couple.
Lgt. housekeeping & cooking
Call 731-1140.

(27-30)

Velikonočna voščila iz Milwaukeeja, Wisconsin

VESELO VELIKO NOČ!

ŽELITA VSEM PRIJATELJEM

IN ZNANCEM

ALOJS IN FRANCES GALIČ

EASTER GREETINGS

**National
Savings**
*In the heart of the
neighborhood*

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VAM ŽELITA

**Jožef in Jožefina Muršec
z družino**

MILWAUKEE, WISCONSIN

EASTER GREETINGS

**Tebo-Peppey
Klemmer
Funeral Home**

ANTON R. VERBICK

ASSOCIATE

6615 West Oklahoma Ave.

Res. 784-0146

Bus. 321-7440